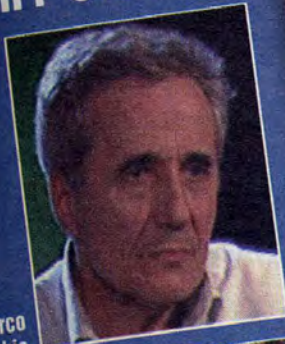

δεκαήμερο, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με τόπους εκκίνησης το Ολύμπιον RENAULT και το Λιμάνι της πόλης, ξεκινάει φέτος στις 8 αυτού του μήνα. Μέσα από 180 ταινίες, τις σημαντικότερες του Νέου Κινηματογράφου απ' όλον τον κόσμο και το σύνολο της ετήσιας ελληνικής παραγωγής, όπως κι αυτές των αφιερωμάτων και των παράλληλων προγραμμάτων. Με 20 ταινίες στο Επίσημο Διεθνές Πρόγραμμα (Διαγωνιστικό, Εκτός συναγωνισμού, Ειδικές προβολές). Με 23 ταινίες (17 μυθοπλασίας και 6 ντοκιμαντέρ) του

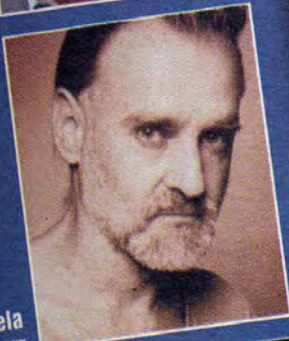
Ελληνικού Κινηματογράφου 2002 που συμμετέχουν στα φετινά Κρατικά Βραβεία Ποιότητας. Με 40 ταινίες των Νέων Οριζόντων, επιλεγμένες από την παγκόσμια ανεξάρτητη παραγωγή. Με 15 ταινίες στις Ματιές στα Βαλκάνια και την Ασία. Με 29 ταινίες (16 μυθοπλασίας μεγάλου μήκους και 13 μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ) του Μάρκο Μπελόκιο. Με 11 ταινίες (8 μεγάλου μήκους και 3 μικρού) του πρωτοποριακού Ούγγρου δημιουργού Μπέλα Ταρ. Με 9 ταινίες (7 μεγάλου μήκους και 2 μικρού) του Μπομπ Ράφελσον. Με 20 ταινίες (9 μεγάλου μήκους, 3 μικρού μήκους και 8 ντοκιμαντέρ) του Παντελή Βούλγαρη. Με τις απίθανες ταινίες του Οργασμικού Σινεμά. Αλλά και με νέα προγράμματα (Shooting Stars, Διαδικτυακό Φεστιβάλ e-magic), τιμητικές εκδηλώσεις (στον Γιάννη Δαλιανίδη και τον Κώστα Χατζηχρήστο), εικαστικές εκθέσεις, συναυλία, συνέδρια, εκπλήξεις, happenings. Ένα μεγάλο ταξίδι ανακαλύψεων με πολλαπλές κατευθύνσεις. Κρατήστε θέσεις!

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΗΓΟΣ
RENAULT
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2002 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 112

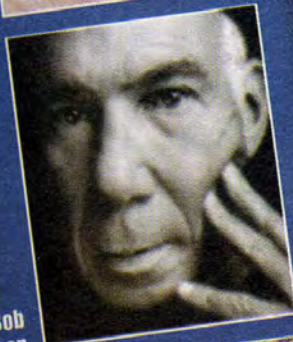
**ΤΙΜΩΜΕΝΑ
ΠΡΟΣΩΠΑ**

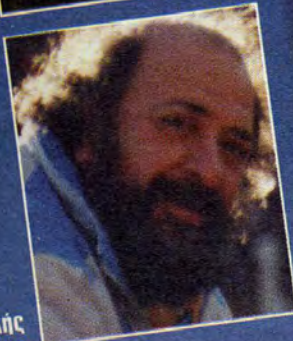
Marco
Bellocchio

Bela
Tarr

Bob
Rafelson

Παντελής
Βούλγαρης

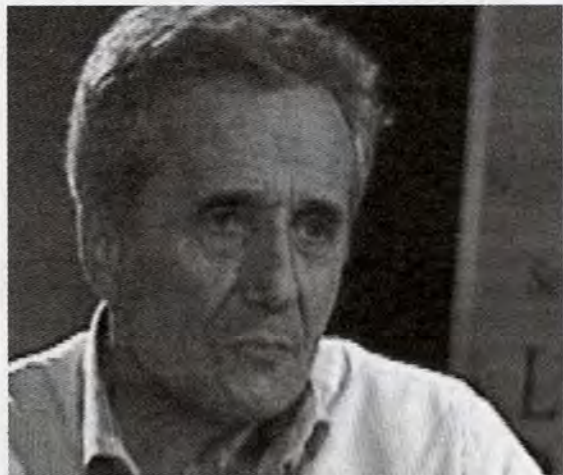
www.filmfestival.gr
43°
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

**...προαγοράστε
τα εισιτήριά σας!**

αφιερώματα: τιμώμενα πρόσωπα

MARCO BELLOCCHIO

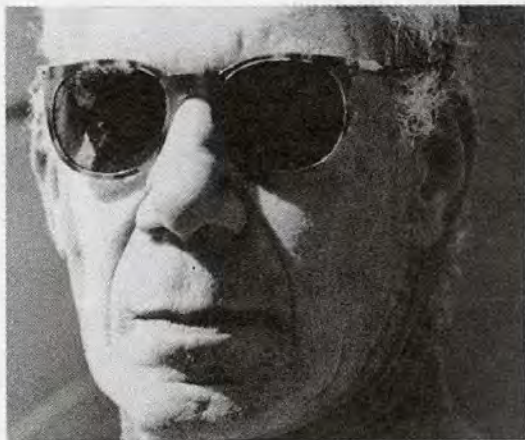
Μία πλήρης αναδρομή στο έργο του Ιταλού δημιουργού Marco Bellocchio θα δώσει την ευκαιρία στο σινεφίλ κοινό να γνωρίσει το δημιουργό σημαντικών και βραβευμένων ταινιών, όπως οι *La Cina e Vicina* (1967), *La Condanna* (1990), *Nel Nome del Padre* (1970), *Salto nel Vuoto* (1980), *Diavolo in Corpo* (1986). Στο πλαίσιο της ρετροσπεκτίβας πρόκειται να προβληθούν 16 ταινίες μυθοπλασίας του Bellocchio, καθώς και 13 μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ. Εξάλλου, η ρετροσπεκτίβα θα συνοδεύεται από μία εικαστική έκθεση με έργα του δημιουργού εμπνευσμένα από τις ταινίες του όταν αυτές ήταν στο στάδιο της

προ-παραγωγής. Τίτλος της έκθεσής είναι «Marco Bellocchio: Σχέδια για το σινεμά» και διοργανώθηκε για πρώτη φορά από την Cinecittà International, ενώ στην Ελλάδα πραγματοποιείται σε συνεργασία με το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Ο Marco Bellocchio θα είναι φέτος ο Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος.

BOB RAFELSON

Εργάστηκε σε rodeo, σε υπερωκεάνιο, σε ορχήστρες jazz, σπούδασε φιλοσοφία, ασχολήθηκε με το ραδιόφωνο και με την τηλεόραση, δημιούργησε το συγκρότημα The Monkees: ο Bob Rafelson θεωρείται ως ένας από τους πιο σημαντικούς ανεξάρτητους αμερικάνους σκηνοθέτες. Οι σινεφίλ θα έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν ένα αφιέρωμα που θα περιλαμβάνει 8 ταινίες, ανάμεσα στις οποίες οι κλασικές *Five Easy Pieces* (Πέντε Εύκολα Κομμάτια, 1970), *The Postman Always Rings Twice* (Ο Ταχυδρόμος Χτυπά Πάντα Δυο Φορές, 1981) αλλά και η τελευταία του με τίτλο *The House on Turk Street* (2002), βασισμένη σ' ένα έργο του Dashiell Hammett. Επιπλέον θα προβληθούν και οι μικρού μήκους *Wet* (1994) και *Porn.com* (2002).

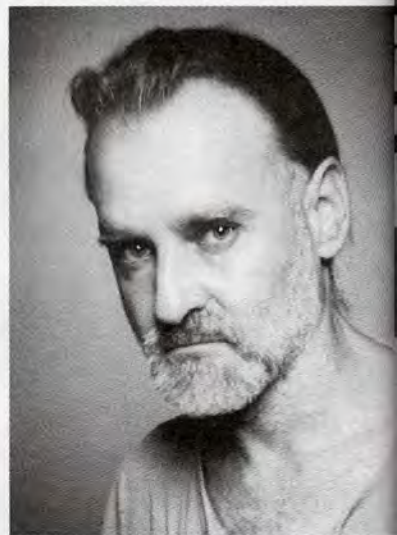

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗΣ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα τιμήσει τον έλληνα σκηνοθέτη, οι ταινίες του οποίου σημάδεψαν μια ολόκληρη εποχή του ελληνικού κινηματογράφου.

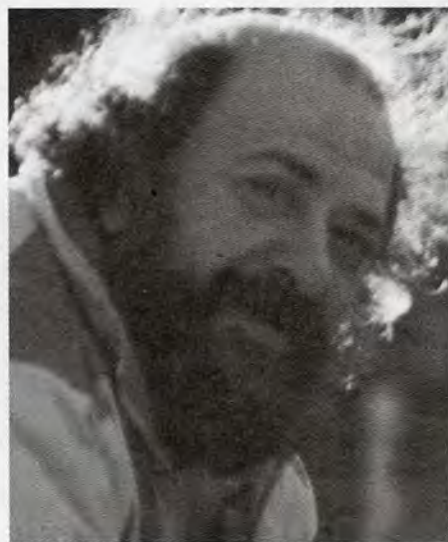
BELA TARR

Μία ρετροσπεκτίβα στο έργο ενός από τους πιο σημαντικούς και πρωτοπόρους σκηνοθέτες του σήμερα, στον Bela Tarr, πρόκειται να παρουσιαστεί. Ταινίες όπου κυριαρχούν τα έντονα κοινωνικά προβλήματα, η κλειστοφοβική αίσθηση, ο αυτοσχεδιασμός. Αλλά και ταινίες που χαρακτηρίζονται από μία ισχυρή αίσθηση του μεταφυσικού, από μια μαγευτική, σχεδόν υπνωτική ροή εικόνων. Πλάνα μεγάλης χρονικής διάρκειας, ασυνήθιστες και περίπλοκες κινήσεις της κάμερας, χρήση του ασπρόμαυρου, επιρροές από ζωγράφους όπως ο Breughel και ο Bosch, μνήμες από Andrei Tarkovsky. Το αφιέρωμα περιλαμβάνει τις 8 μεγάλης μήκους ταινίες του από το *Csal* μικρού μήκους καθώς και το *Satantango* [Sat

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Το έργο του είναι γεμάτο από την εμμονή στο ανθρώπινο και το καθημερινό, από την ανυπόκριτη λατρεία για τον ηθοποιό, από έντονα και δυνατά συναισθήματα. Αποτελεί την

γέφυρα που ενώνει την εποχή του Παλιού Ελληνικού Κινηματογράφου με τον Νέο. συνοδικό έργο ενός από τους σημαντικότερους σύγχρονους Έλληνες δημιουργούς, του Παντελή Βούλγαρη, τιμηθεί με μια ρετροσπεκτίβα 9 ταινιών μυθοπλασίας, 3 ντοκιμαντέρ, 2 μικρού μήκους και πολλών επιμορφωτικών ντοκιμαντέρ που ο σκηνοθέτης γύρισε για την ελληνική τηλεόραση. Ο Παντελής Βούλγαρης υπήρξε δύο φορές υποψήφιος για τη Χρυσή Άρκτο του Φεστιβάλ Βερολίνου, με τις ταινίες του *Η Φανέλα*, *το Νούμερο Εννιά* (1986), και *Ήσυχες Μέρες του Αυγούστου* (1991), ενώ στην διοργάνωση κέρδισε το βραβείο FIPRESCI 1974 με *Το Προξενίο της Άννας*.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ

Ο γνωστός κωμικός, αξέχαστος από τις ερμηνείες του σε ταινίες όπως *Ο Ηλίας του 16ου* και *Ο κύριος Πτέραρχος*, τιμή από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT
ΔΡΑΦ. ΦΥΛΛΟΥ 112 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 378 400

e-mail: info@filmfestival.gr

www.filmfestival.gr

EUROPA CINEMAS

Για παρατηρήσεις, σχόλια, ιδέες,
προτάσεις για το Φεστιβάλ Κινηματο-
γράφου και το Πρώτο Πλάνο, στείλτε
το mail σας στη διεύθυνση
newslist@filmfestival.gr

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΑΠΛΟ: 6.50€ • CINEKARTAF: 5€

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ - ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ
ΑΠΛΟ: 5€ • CINEΚΑΡΤΑΦ: 4€

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ
5€ • CINEKARTAE: 4€

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας προβολής των ταινιών, τηλεφωνείτε στο **2310 378 404**.

«ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ • 29/11-5/12/2002, ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΙΝΗΣ
Στο πλαίσιο της συνεργασίας του ΦΚΘ με το ΤΕΕ-Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας

- Όταν θλείπει ο γάτος / *Chacun cherche son chat*, του Cédric Klapisch (1996, 121')
- *Lantana*, του Ray Lawrence (2001-121')
- *Μια μέρα τη νύχτα*, του Γιώργου Πανουσόπουλου (2001-110')
- *Η Μαντόνα των δολοφόνων / La virgen de los sicarios*, του Barbet Schroeder (2000-97')
- *Μετά τα μεσάνυχτα / After hours*, του Martin Scorsese (1986, 90')
- *Από την άκρη της πόλης*, του Κωνσταντίνου Γιάνναρη (1998, 90')
- *Μια νύχτα στον κόσμο / Night on earth*, του Jim Jarmusch (1991, 125')
- *Μεγαλουπόλεις / Megacities*, του Michael Glawogger (1998, 90')

Το Σάββατο 30 Νοεμβρίου 2002 στις 11.30 π.μ. θα πραγματοποιηθεί στοργγγυλιό τροπλιζι με θέμα «Η χρήση της σύγχρονης ελληνικήs αρχιτεκτονικήs». Προσκεκλημένοι ομιλητές είναι ο αρχιτέκτονας Σάββας Κονταράτος. Συμμετέχουν: ο Πρόεδρος του ΣΑΘ, ο Πρόεδρος του ΤΕΕ-ΤΚΜ, οι αρχιτέκτονες Ανδρέας Γιακουμακάτος, Νίκος Καλογόρου, Τάσος Κωτισιόπουλος, Λότης Παπαδόπουλος, και εκπρόσωποι του Δίκτυου Αρχιτεκτονικήs.

γ ρ ά φ ο υ Θ ε σ σ α λ ο ν ί κ η ς

Πιστό στην ετήσια συνάντησή του με το κινηματογραφόφιλο κοινό, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης έρχεται να συναρπάσει τους πολλούς συνοδοιπόρους του για μια ακόμη φορά το Νοέμβρη. Από τις 8 έως τις 17 του μηνός, η καρδιά του παγκόσμιου σινεμά θα χτυπά στην πρωτεύουσα της Βόρειας Ελλάδας, τη Θεσσαλονίκη, όπου θα πραγματοποιηθεί η μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση των Βαλκανίων. 180 ταινίες από όλο τον κόσμο, αφιερώματα, εκθέσεις, συναυλίες, συνέδρια, happenings, στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT και στο Λιμάνι Θεσσαλονίκης, είναι η αφετηρία για ένα συναρπαστικό ταξίδι στο μαγικό κόσμο του σινεμά.

τμήματα του Φεστιβάλ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

15 ταινίες πρωτοεμφανιζόμενων δημιουργών διαγωνίζονται για να διεκδικήσουν τον Χρυσό και τον Αργυρό Αλέξανδρο αλληλά και τα βραβεία σκηνοθεσίας, σεναρίου, α' ανδρικού και α' γυναικείου ρόλου, καλλιτεχνικής επίτευξης. Το πρόγραμμα συμπληρώνουν οι ταινίες Εκτός Συναγωνισμού και τα Special Screenings.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Όλες οι ταινίες της φετινής χρονιάς, 17 μυθοπλασίας και 6 ντοκιμαντέρ, προβάλλονται και διεκδικούν τα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

40 ταινίες περιλαμβάνει το φετινό πρόγραμμα του τμήματος που παρουσιάζει κάθε χρόνο ό,τι πιο πρωτοποριακό και ανατρεπτικό στην ανεξάρτητη παγκόσμια παραγωγή. Πέρα από το κύριο πρόγραμμα παρουσιάζονται αφιερώματα σε ανερχόμενους ή και καθιερωμένους (αλλά άγνωστους στη χώρα μας) σκηνοθέτες.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ό,τι πιο σημαντικό από την κινηματογραφική παραγωγή των Βαλκανίων.

ASIAN VISION

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης επικεντρώνει το βλέμμα

του στην κινηματογραφία μιας χώρας ή μιας ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής. Το κοινό του Φεστιβάλ θα έρθει κοντά στη σύγχρονη παραγωγή των ασιατικών χωρών μέσα από αντιπροσωπευτικά δείγματα της σύγχρονης καλλιτεχνικής και κοινωνικής πραγματικότητας.

ORGASMIC CINEMA

Για δεύτερη χρονιά φέτος, ένα διεθνές ανθολόγιο «εκρηκτικών» ταινιών μικρού μήκους, που θα προβληθούν μετά τα μεσάνυχτα.

BERLIN ALEXANDERPLATZ

Με την ευκαιρία των 20 χρόνων από το θάνατο του μεγαλύτερου μεταπολεμικού γερμανού σκηνοθέτη, του Reiner Werner Fassbinder, προβάλλεται για πρώτη φορά σε κίνηματογραφική αίθουσα στην Ελλάδα το αριστουργηματικό έπος Berlin Alexanderplatz.

E-MAGIC (διαδίκτυακό φεστιβάλ)

Μύλος-Ξυλουργείο • 12-16 Νοεμβρίου 2002

Προβολές καλλιτεχνών του digital via internet video, ημερίδες-συζητήσεις-workshops, προβολές επιλεγμένων έργων κινουμένων σχεδίων σε μορφή flash, streaming video και interactive έργων από τη διεθνή παραγωγή, θα παρουσιάσουν το ευρύ φάσμα καλλιτεχνικής δημιουργίας που αναπτύσσεται στο διαδίκτυο, με έμφαση στους τομείς των οπτικοακουστικών και διαδραστικών εφαρμογών και του κινηματογράφου. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης επιχειρεί να φέρει το κοινό σε επαφή με τα οπτικοακουστικά δρώμενα

ταινία έναρξης

Κάν'το σαν τον Μπέκαμ

ταινία λήξης

Ο Παράδεισος είναι μακριά

στον κυβερνοχώρο και να ανοίξει διάλογο για τις αναπτυσσόμενες νέες μορφές εκφραστικών και επικοινωνιακών μέσων.

SHOOTING STARS

Μετά την επιτυχία στο Φεστιβάλ Βερολίνου, το European Film Promotion (EFP) οργανώνει και στη Θεσσαλονίκη το Shooting Stars, πρόγραμμα προώθησης και προβολής των αυριανών σταρ του ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Έξι από αυτούς θα παρευρίσκονται στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και θα παρουσιάσουν τις ταινίες τους. Έλληνες ηθοποιοί που συμμετείχαν στο πρόγραμμα είναι οι Αθηνά Μαξίμου, Βίκυ Βολιώτη, Ρένος Χαραλαμπίδης και Εβελίνα Παπούλια.

εκδηλώσεις του Φεστιβάλ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Μελίνα: αφίσες για τις ταινίες της αγαπημένης
6-28 Νοεμβρίου 2002
Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης
Έκθεση αφισών από όλο τον κόσμο με τη Μελίνα ως κεντρικό θέμα, από την ιδιωτική συλλογή του Πύργου Πηλίου.

Marco Bellocchio: σχέδια για το σινεμά
8-17 Νοεμβρίου 2002
Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Λιμάνι Θεσσαλονίκης
Έκθεση με σκίτσα, σχέδια, storyboards, σελίδες από σενάρια και χειρόγραφα του ιταλού σκηνοθέτη, από την προετοιμασία των ταινιών του.

Το ταξίδι της μουσικής στο σινεμά
Νοέμβριος 2002-Μάιος 2003
Δωμάτιο με θέα-Ολύμπιον RENAULT
Εξώφυλλα soundtracks, με μουσικές

που έντυσαν διάσημες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου, από την προσωπική συλλογή του Νίκου Γκροσδάνη.

Έκθεση φωτογραφίας «ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΙΡΑΝ»

10-24 Νοεμβρίου 2002

Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, Λιμάνι Θεσσαλονίκης
80 φωτογραφίες σύγχρονων ιρανών φωτογράφων, στο πλαίσιο των Νέων Οριζόντων.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

15 & 16 Νοεμβρίου 2002, ώρα 21:00
Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
Η Δήμητρα Γαλάνη σε ένα πρόγραμμα με τραγούδια από τον ελληνικό κινηματογράφο, από το 1930 έως σήμερα, αφιερωμένο στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Τι θα δείτε πού...

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

- Αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ: Διεθνές Πρόγραμμα / Ελληνικός Κινηματογράφος 2002
- Αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ: Νέοι Ορίζοντες

ΑΠΟΘΗΚΗ 1

- Αίθουσα ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ: Νέοι Ορίζοντες
- Αίθουσα ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ: Ματιές στα Βαλκάνια / Asian Vision / Αφιερώματα / Shooting Stars

ΑΠΟΘΗΚΗ Δ

- Αίθουσα ΦΡΙΝΤΑ ΛΙΑΠΠΑ: Ελληνικός Κινηματογράφος 2002
- Αίθουσα ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ: Διεθνές Πρόγραμμα

ΠΛΑΤΕΙΑ ALPHA ΟΔΕΟΝ

- Αίθουσα 2: Δημοσιογραφικές προβολές
- Αίθουσα 4: Επιλογή από όλα τα προγράμματα

ΜΥΛΟΣ-ΞΥΛΟΥΡΓΕΙΟ

- Προβολές προγράμματος e-magic

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

- Στην Πλατεία Alpha Odeon-Αίθουσα 4 θα γίνουν προβολές για το κοινό ΜΟΝΟ με εισιτήριο. Δεν ισχύει καμία κάρτα διαπίστευσης ή κάρτα μέλους.
- Οι συνεντεύξεις τύπου των σκηνοθετών, ελλήνων και ξένων, θα πραγματοποιούνται μετά την πρώτη επίσημη προβολή της ταινίας τους, στην αίθουσα προβολής.
- Όλες οι ταινίες προβάλλονται με ελληνικούς υπότιτλους.
- Οι προβολές στον κινηματογράφο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT έχουν ταυτόχρονη αγγλική και γαλλική μετάφραση.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

- Η προπώληση εισιτηρίων για τις προβολές του 43ου Φεστιβάλ ξεκινά την Τετάρτη 6 Νοεμβρίου 2002. Μπορείτε να προμηθευτείτε τα εισιτήρια από τα δύο ταμεία στον κινηματογράφο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, από τις 10 το πρωί έως τις 5 το απόγευμα (Ταμείο 1) και από τις 10 το πρωί έως τις 11 το βράδυ (ταμείο 2).
- Αποκτώντας την CINEKARTAF μπορείτε να δείτε ΔΩΡΕΑΝ όλες τις ταινίες του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τα γραφεία του Φεστιβάλ στο τηλέφωνο 2310 378 431 ή επισκεφθείτε το site του Φεστιβάλ στη διεύθυνση www.filmfestival.gr

Lilly's story

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ροβήρος Μανθούλης.
Μουσική: Νίκος Μαμαγκάκης. **Πρωταγωνιστούν:** Μπρούνο Πουτρουλό, Άννα Γκαλιένα, Γιώργος Βογιατζής, Μηνάς Χατζησάββας, Όλια Λαζαρίδου, Γιώτα Φέστα, Φένια Παπαδόδημα.
Guest Stars: Θανάσης Βέγγος, Σπύρος Καλογήρου, Ανέστης Βλάχος, Γιώργος Τσιτσόπουλος, Περικλής Κοροβέσης, Αργύρης Μπακιρτζής. **Διάρκεια:** 120'

Ένα κοινωνικό σχόλιο για τους εξόριστους έλλη-
νες την περίοδο της δικτατορίας; Μια κατάδυ-
ση στο μικρόκοσμο των συντελεστών μιας κινημα-
τογραφικής παραγωγής; Ένα κινηματογραφικό
σχέδιο που εκπληρώνεται τριάντα σχεδόν χρόνια
μετά; Η καρδιά του *Lilly's Story* χτυπάει στη σύνθε-
ση όλων των παραπάνω, κυρίως όμως πρόκειται για
ένα χρονικό βασισμένο σε αληθινά πρόσωπα και
γεγονότα το οποίο ζωντανεύει
στην οθόνη μια ολόκληρη εποχή,
ιδωμένη μέσα από τα μάτια του
κεντρικού αφηγητή της, ενός κι-
νηματογραφιστή. Ας πάρουμε τα
πράγματα από την αρχή. Στα πέ-
τρινα χρόνια της επταετίας '67-
'74, ένας σκηνοθέτης διαφεύγει
στο Παρίσι και αποφασίζει να γυρί-
σει ένα φιλμ πολιτικής κατακραυ-
γής. Το θέμα της ταινίας του είναι
η ιστορία της Λίλυ, μιας πλούσιας
κοπέλας από μεγαλοαστική οικο-
γένεια, η οποία ενεπλάκη στην α-
ντίσταση για να συλληφθεί και να
βασανιστεί από τις αρχές. Τη Λίλυ
πρόκειται να ερμηνεύσει η Μελί-
να Μερκούρη, όμως το πρότζεκτ
δεν ολοκληρώνεται ποτέ. Γύρω α-
πό την προετοιμασία της παραγω-
γής και τη συγγραφή του σεναρίου,
η καθημερινότητα γεννάει τις δικές
της στιγμές παραλόγου, τραγικότη-
τας, έρωτα και κωμωδίας για όσους
εμπλέκονται σ' αυτήν.

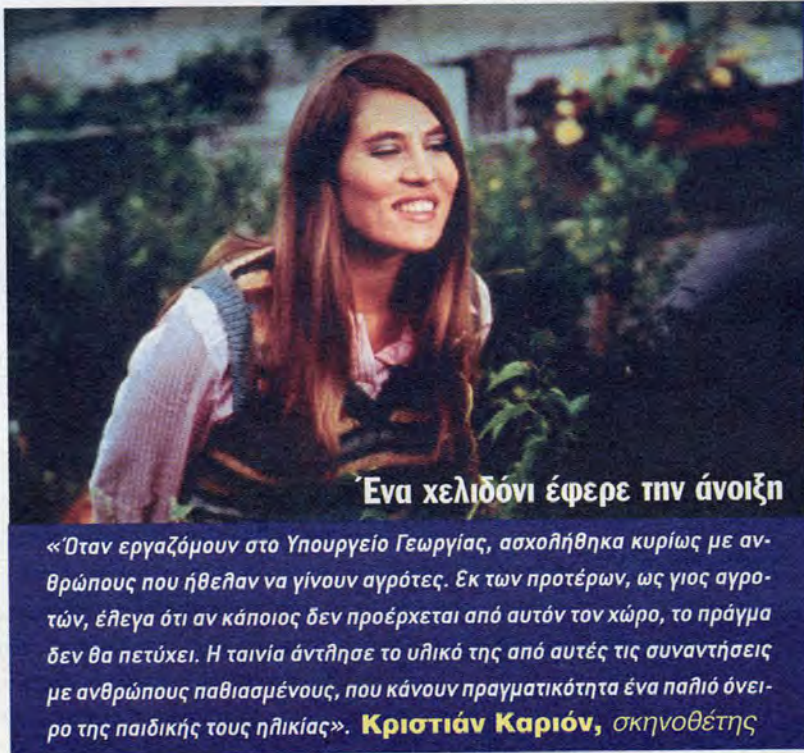
Αυτές τις στιγμές ξεδιπλώνει το *Lilly's Story*, μια
ταινία που κινείται στο παρασκήνιο μιας άληθης ται-
νίας, αυτής που στην πραγματικότητα σχεδίαζε να
γυρίσει το '71 ο Ροβήρος Μανθούλης με πρωταγω-
νίστρια τη Μελίνα, executive producer τον Ζυή
Ντασέν και χρηματοδότη την χολιγουντιανή εται-
ρία «ABC». Ο έλληνας σκηνοθέτης - αναγνωρι-
σμένος ντοκιμαντερίστας με θητεία στην γαλλική
τηλεόραση - επιστρέφει μετά από χρόνια στη μυ-
θοπλασία με ένα φιλμ προσωπικής μνήμης που ί-
σως προοιχεάζει για πολιτικές ηθικοπλασίες και ι-
δεολογικές επεξηγήσεις, όμως τελικά διαλέγει να
ακολουθήσει πιο εσωτερικές διαδρομές. Αισιόδο-
ξο, βαθιά συγκινητικό και γλυκόπικρο χιουμοριστι-
κό, το *Lilly's Story* είναι περισσότερο ένα φιλμ για
τη γοητεία της ανθρώπινης περιπέτειας (για την α-
γωνία του να είσαι πρόσφυγας αλλιά και για την ο-
μορφιά της φιλίας) παρά μια κοινωνική καταγγε-
λία για μια τραγική ιστορική περίοδο. Ταυτόχρονα
πρόκειται και μια εξαιρετική παραγωγή (η οποία
συμμετείχε στο φετινό φεστιβάλ της Βενετίας, στο

τμήμα «Κόντρα στο Ρεύμα», αφήνοντας τις καλύ-
τερες εντυπώσεις) με σπουδαίες ερμηνείες από
ένα πολυεθνικό καστ και πολλούς γκεστ σταρ, αυ-
θεντική αναπαράσταση της εποχής, υπέροχη σκη-
νογραφία, γυρίσματα σε Ελλάδα, Γαλλία, Ουγγαρία
και Σλοβενία.

Τζένη Παυλίδου

Ένα χελιδόνι έφερε την άνοιξη Une hirondelle a fait le printemps

Σκηνοθεσία: Κριστιάν Κარიόν. **Σενάριο:** Κριστιάν
Καριόν, Ερίκ Ασού. **Φωτογραφία:** Αντουάν Εμπέρ.
Μουσική: Φίλιπ Ρομπύ. **Ηθοποιοί:** Μισέλ Σερό,
Ματίλντ Σεγιέ, Ζαν-Πολ Ρουσιγιόν. **Διάρκεια:** 103'.
Βραβείο Κοινού στο Φεστιβάλ του Tubingen,
2001. Βραβείο στο Φεστιβάλ Autrans 2001.

Ένα χελιδόνι έφερε την άνοιξη

«Όταν εργαζόμουν στο Υπουργείο Γεωργίας, ασχολήθηκα κυρίως με αν-
θρώπους που ήθελαν να γίνουν αγρότες. Εκ των προτέρων, ως γιος αγρο-
τών, έλεγα ότι αν κάποιος δεν προέρχεται από αυτόν τον χώρο, το πράγμα
δεν θα πετύχει. Η ταινία άντησε το υλικό της από αυτές τις συναντήσεις
με ανθρώπους παθιασμένους, που κάνουν πραγματικότητα ένα παλιό όνει-
ρο της παιδικής τους ηλικίας». **Κριστιάν Κარიόν, σκηνοθέτης**

«Τα πιο ισχυρά θέματα, στον ελληνικό τουλάχιστον χώρο, είχαν πάν-
τορική αξία. Από πού να πιαστεί κανείς; Από τον Μεταξά, την Κατοχή, τον
τη Δικτατορία; Επειδή τα έζησα είναι θέματα που με κυνηγάνε...»
Ροβήρος Μανθούλης, σκηνοθέτης

Lilly's story

ελληνικά ντοκιμαντέρ

Ο χορός των αλόγων

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Χρήστος Βούπουρας. **Φωτογραφία:** Κωστής Γκίκας. **Παίζουν:** Κωστούλα
Βούπουρα, Μυζαfer Et' Hem Zifla, Στρατής Κουδουνάκης, Husam Gerab. **Διάρκεια:** 64'

Μια 80χρονη γιαγιά διηγείται
στον 8χρονο εγγονό της τα
έθιμα που συνοδεύουν τη γιορτή
του Αγίου σ' ένα χωριό στη Μυτιλή-
νη και που θα κορυφωθούν με τη
θυσία ενός ταύρου. Έθιμα από την
αρχαιότητα ακόμα, που με την πά-
ροδο των ετών εξελίχθηκαν, προ-
σαρμόστηκαν και ενσωματώθηκαν
στη χριστιανική λατρεία. Το παιδί
συναρπάζεται από τις διηγήσεις τις
γιαγιάς και αφήνεται να βιώσει για
πρώτη φορά τα εντυπωσιακά τε-
κταινόμμενα. Ταυτόχρονα όλο το νη-
σί, ακόμα και οι αλλοδαποί κάτοικοί του, ζουν στους ρυθμούς της γιορτής συμμετέχοντας ενεργά στις πα-
ραδόσεις που φαίνεται να είναι ριζωμένες μέσα τους.

Μέσα απ' το ντοκιμαντέρ και τις διηγήσεις ξεδιπλώνεται η ιστορία, η παράδοση και η θρησκεία κι όλα αυτά
με τη φύση και το φυσικό τοπίο να αποτελούν όχι μόνο αναπόσπαστο κομμάτι της τελετουργίας, αλλά να την
καθορίζει κιόλας. Ο Χρήστος Βούπουρας μιλάει για την πατρίδα του και γίνεται παρατηρητής της, καλω-
ντας τους θεατές να γίνουν κοινωνοί του.

Αθανάσιος Χριστόπουλος, ένας λησμονημένος ποιητής

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Σταμάτης Τσαρουχάς. **Φωτογραφία:** Τάκης Βενετσανάκος. **Αφήγηση:**
Θεόδωρος Δημήτρεφ, Νίκος Παντελίδης. **Παίζουν:** Νίκος Παντελίδης. **Διάρκεια:** 61'

σήμερα λίγα είναι γνωστά για τη ζωή του. Ο σκηνοθέτης, ακολουθώντας την πορεία του, προσπαθεί να
νακαλύψει τα μέρη στα οποία έζησε και πώς αυτά τον επηρέασαν στο έργο του. Με γυρίσματα στη Βού-
πέστη, το Βουκουρέστι, το Ιάσιο, την Πάδοβα, τη Βιέννη, την Κωνσταντινούπολη, αλλά και στην Καστο-
ρην Κέρκυρα, το Γιάννενα σκιαγραφείται επιτυχώς η προσωπικότητα αλλά και το έργο του λησμονημέ-
νου αυτού ποιητή.

Ο Αθανάσιος Χριστόπουλος
γεννήθηκε στην Καστορί-
νη 18ο αιώνα, αλλά σύντομα έφυ-
γε από τη γενέθλια πόλη του και ταξί-
δεψε πολύ, ιδιαίτερα στις παρο-
δονάβιες χώρες. Εκεί σπούδασε
και ανέπτυξε το σπουδαίο συγ-
γραφικό του έργο και διακρίθηκε κυ-
ρίως ως θυρικός ποιητής. Ασχολή-
θηκε ωστόσο κατά τις περιπλανή-
σεις του με την ιατρική, τη νομι-
κή και τη νομοθεσία, τη μετάφραση
πολλοτεχνικών κειμένων και έφ-
τασε σε ανώτατα αξιώματα. Ωστόσο

«Η κινηματογραφική πλοκή του ντοκιμαντέρ στηρίζεται κυρίως στο πρόσωπο ενός νεαρού σκη-
νοθέτη-ερευνητή, που προσπαθώντας να φέρει σε πέρας το έργο του, ακολουθεί τα βήματα του
ποιητή στο χώρο όπου έζησε. Η σχέση αυτή του δημιουργού με τους χώρους, τους ανθρώπους,
τις μουσικές τους, γίνεται εικόνα και αφήγηση της ταινίας. Η αφήγηση δηλαδή έχει μια βιω-
ματική υπόσταση, από τις εμπειρίες που αποκόμισα κατά τη διάρκεια της έρευνας και των γυ-
ρισμάτων. Αυτός ήταν ο σκοπός της επιλογής αυτής και πιστεύω ότι βοηθά το θεατή να έρθει
πιο κοντά στην εποχή -πράγμα που ενισχύεται κι από τους χώρους που διατηρούνται ακόμη-
ενώ παράλληλα προσπαθώ να συνδέσω την εποχή εκείνη με την καθημερινότητα των τόπων ό-
που έζησε ο ποιητής.» **Σταμάτης Τσαρουχάς, σκηνοθέτης**

«Όλη η ταινία είναι ιδωμένη μέσα από τη ματιά ενός οκτάχρονου παιδιού. Καταλυτικό ρόλο σ'
αυτή τη διαδικασία παίζει η αφήγηση της γιαγιάς η οποία το συντροφεύει σ' αυτό το 'φантаστι-
κό ταξίδι'. Έτσι η γιαγιά, με αφορμή το λατρευτικό δρώμενο, καταθέτει μέσα από τη λαϊκή της
σοφία τη μνήμη και την εμπειρία της πάνω στην ιστορία και την παράδοση του τόπου της, τη
θρησκεία και την πίστη, τον αρχαίο και τον βυζαντινό πολιτισμό, την ανατολή και τη δύση, τη
σύγκρουση αλλά και τη συνύπαρξή τους, τον έρωτα αλλά και το θάνατο» **Χρήστος Βούπουρας,**
σκηνοθέτης

24 hour party people

Σκηνοθεσία: Μάικλ Γουίντερμποτομ. Σενάριο: Φρανκ Κότρελ Μπόις. Φωτόγραφία: Ρόμπερτ Μίλερ. Μοντάζ: Τρέβορ Γουέιτ, Μάικλ Γουίντερμποτομ. Ηθοποιοί: Στιβ Κούγκαν, Ντάνι Κάνιχαμ, Σον Χάρις, Σίρλεϊ Χέντερσον, Πάντι Κόνσινταϊν. Διάρκεια: 115'

Τέλη της δεκαετίας του 70. Η πανκ μουσική έχει σαρώσει τους δεινόσαυρους της ροκ και έχει ανατρέψει τα δεδομένα στον χώρο της μουσικής. Νέα πρόσωπα έρχονται στο προσκήνιο που ανανεώνουν την ροκ και ποπ και εκφράζουν το πνεύμα της εποχής. Ένα από τα κέντρα αυτού του κινήματος υπήρξε η σκηνή του Μάντσεστερ και συγκροτήματα όπως οι Joy Division, με τον τραγουδιστή τους Ian Curtis (που αυτοκτόνησε σε ηλικία 23 χρό-

νών), οι New Order (η μετεξέλιξη των Joy Division) και οι Happy Mondays με τον Shaun Ryder. Μια αναδρομή στο κοντινό παρελθόν επιχειρεί στην νέα του ταινία ο Μάικλ Γουίντερμποτομ. Κεντρικό πρόσωπο σ' αυτήν την νοσταλγική επιστροφή είναι ο Τόνι Γουίλσον, μία αμφιλεγόμενη εκκεντρική προσωπικότητα, το κεντρικό πρόσωπο στην σκηνή του Μάντσεστερ: η αφήγηση παρακολουθεί την άνοδο και την πτώση του -από το 1976 έως το 1992. Φιλόδοξος αλλιά απογοητευμένος τηλεοπτικός ρεπόρτερ, θα αισθανθεί την ζωή του να αλλιάζει όταν θα βρεθεί στην συναυλία ενός άγνωστου τότε συγκροτήματος: των Sex Pistols. Όχι μόνο ενεργός ακροατής αλλά από την αρχή διαμορφωτής, ο Τόνι Γουίλσον ίδρυσε την εταιρεία Factory που στέγασε όλα τα σημαντικά ονόματα της σκηνής, και επιπλέον δημιούργησε το θρυλικό κλαμπ Hacienda, με την οργασμική ηδονιστική ατμόσφαιρα, την άτυπη έδρα

της σκηνής. Μεγαλομανής ή οραματιστής, ο Τόνι Γουίλσον σφράγισε με την παρουσία του μία ολόκληρη εποχή. Μακριά από το ύφος των ταινιών που βασίζονται σε κλασικά μυθιστορήματα (Jude, The Claim) ο Μάικλ Γουίντερμποτομ βρίσκεται μ' αυτήν την ταινία πιο κοντά στο ύφος της ταινίας *Wonderland*: η ενέργεια, η ένταση, η δημιουργικότητα και το χιούμορ κυριαρχούν στις εικόνες. Κινηματογραφώντας ένα πρόσωπο και μια εποχή, ο σκηνοθέτης επιχειρεί να αποτύψει ένα φόρο τιμής στην χαοτική ατμόσφαιρα και στο δημιουργική αναρχία που σφράγισε αυτή την μουσική.

Δημήτρης Μπάμπας

το πρόσωπο του μήνα Επιμέλεια: Χρίστος Καλλιτάσης

Steve Coogan Πηγαίνοντας από την Τηλεόραση στον Κινηματογράφο

Πρωταγωνιστής στο *24 hour party people*, ο 36χρονος Στιβ Κούγκαν είναι περισσότερο γνωστός στη Βρετανία για τις κωμικές σειρές που γράφει κι ερμηνεύει στη τοπική τηλεόραση. Γεννημένος στο Μάντσεστερ, είχε τις απαραίτητες αρετές για να ερμηνεύσει τον Τόνι Γουίλσον, σημαντική φυσιογνωμία της μουσικής σκηνής του Μάντσεστερ και συνιδρυτής της εταιρίας Factory (Joy Division, New Order, The Happy Mondays, Durutti Column), του ιστορικού κλαμπ Hacienda και θέμα της τελευταίας ταινίας του Μάικλ Γουίντερμποτομ *24 hour party people*.

[...] «Επιθυμούσα από παλιά να συνεργαστώ με τον Μάικλ Γουίντερμποτομ, τον οποίο γνωρίζω και θαυμάζω εδώ και χρόνια. Γνώριζα επίσης πως από τη μεριά του γνώριζε κι εκτιμούσε αυτό που κάνω στην τηλεόραση. Κάποια μέρα διαβάξω σε ένα περιοδικό πως ετοίμαζε μια ταινία για τον Τόνι Γουίλσον και πως έχει διαλέξει τον Κούγκαν ως πρωταγωνιστή. Του τηλεφώνησα απ' ευθείας και μου απάντησε: 'είναι αλήθεια, ξέχασα να σου το πω. Δέχεσαι να κάνεις αυτήν την ταινία μαζί μου;»

[...] «Γνώριζα καλά τον Τόνι Γουίλσον, τον οποίο έβλεπα συχνά στην τηλεόραση και ταυτόχρονα μεγάλωσα ακούγοντας τη μουσική από τα γκρουπ των οποίων είχε αναλάβει την παραγωγή. Φοιτητής τη δεκαετία του '80 σύχναζα στο Hacienda. Το κλαμπ καταστράφηκε από τότε και το να το δω ξανακατασκευασμένο για τις ανάγκες των γυρισμάτων με γύρισε πίσω στο χρόνο 20 χρόνια.»

[...] «Ο μόνος μου δισταγμός γι' αυτή την ταινία ήταν το ενδιαφέρον που θα είχε για το κοινό έξω από το Μάντσεστερ, μια πόλη που ωστόσο έχει μια ξεχωριστή ταυτότητα. Ταυτόχρονα ο ρόλος με ενδιέφερε. Ήταν εμπνευσμένος από κάποιο πρόσωπο υπαρκτό. Καμμία σχέση με το να ασχοληθείς με ένα χαρακτήρα επινοημένο. Ο Τόνι Γουίλσον είχε εντυπωσιαστεί περισσότερο από εμένα με την ιδέα ότι θα υποδυόμουν το πρόσωπό του. Για να είμαι ειλικρινής πρέπει να ομολογήσω πως δεν θα ήθελα κάποιος άλλος να έπαιρνε τη θέση μου σε αυτή τη δουλειά. Φοβόμουν πως

**«στην τηλεόραση
μπορείς να είσαι ένας για
όλα· στον κινηματογράφο
χρειάζεται ομαδικότητα.
Αν όμως κάτι γίνεται
σωστά, δεν μ' ενδιαφέρει
αν είναι τηλεόραση,
ραδιόφωνο ή
κινηματογράφος»**

δεν ήταν εύκολο να μιμηθείς τον Τόνι με συστηματικό τρόπο. Μπορεί να είναι τη μια στιγμή εμπνευσμένος και την άλλη ηλίθιος. Δεν είναι δυνατό να βρεθεί μια ακριβής ισορροπία. Βλέποντας τον να εξελίσσεται στην οθόνη, ο θεατής μπορεί να αναρωτηθεί ανά πάσα στιγμή αν αυτός ο τύπος είναι ηλίθιος ή ιδιοφυής. Αυτό με κέντρισε. Κι είναι ακριβώς αυτό που ο Γουίντερμποτομ ήθελε να δείξει. Τελικά ο χαρακτήρας της ταινίας είναι ο Τόνι 80% και 20% ο Στιβ Κούγκαν.»

[...] «Από την κατάρτιση μου ως ηθοποιού προσπάθησα να μεταφέρω μια νότα συμπληρωματικού χιούμορ, φυσικά στις σκηνές όπου υπάρχει ο αυτοσχεδιασμός. Δηλαδή, σαν να λέμε πως είναι περισσότερο διανοούμενος από μένα ενώ εγώ είμαι περισσότερο αστείος από εκείνον.»

[...] «Η συμπεριφορά του Τόνι ήταν παραδειγματική. Έχει τη φήμη πως ακολουθούσε μια γραμμή που έδινε πλήρη καλλιτεχνική ελευθερία στα γκρουπ της εταιρίας Factory, έκανε ακριβώς το ίδιο και σε μας. Ακόμη κι αν μερικές σκηνές όπως αυτή που η γυναίκα του πηδιέται με το φίλο του στις τουαλέτες του κλαμπ, δεν τον ενθουσίαζαν ιδιαίτερα. Και γι' αυτό χρησιμοποίησα αυτή τη κίνηση δανεισμένη από το *Ποιός σκότωσε τη Liberty Valance*: 'Όταν ο μύθος είναι ομορφότερος από την αλήθεια, τυπώστε το μύθο.' Αυτός ο ίδιος μου το σφύριξε.»

[...] «Ο Τόνι εμφανίζεται στην αρχή της ταινίας. Τα πόδια του βλέπουμε στη σκηνή του δελταπλάνου: ο Μάικλ ξαναχρησιμοποίησε ένα απόσπασμα από την εκπομπή του στην τηλεόραση. Πίνεται κασκάντερ στη θέση μου στη μοναδική στιγμή της ταινίας, 25 χρόνια πριν ξεκινήσουν τα γυρίσματα της.»

«Το στυλ της Factory ήταν καθοριστικό: περιείχε ιδέες όπως αναρχία, χάος, να αφήνεις τους ανθρώπους να κάνουν αυτό που θέλουν. Ήταν εκεί για την πλάκα τους και δεν αντιμετώπιζαν αυτό που έκαναν σαν εργασία, σαν μίζες. Θυμάμαι τον Tony Wilson να είναι καθημερινά στην τηλεόραση και να παρουσιάζει τα τοπικά νέα. Με γοήτευε το γεγονός ότι ζούσε μία διπλή ζωή, διοικώντας την Factory Records και όντας μέρος της νυχτερινής ζωής. Αν κάναμε ταινία για μία άλλη εταιρεία δίσκων, τότε τίποτα δεν θα ήταν το ίδιο.»

Μάικλ Γουίντερμποτομ, σκηνοθέτης

**...ο καλύτερος τρόπος
για να δείτε σινεμά!**

Με την

ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ!

- Ελεύθερη είσοδο (με σειρά προτεραιότητας) σε όλες τις προβολές του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (8-17 Νοεμβρίου 2002)
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του 5ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (28 Φεβρουαρίου - 8 Μαρτίου 2003).
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT για τις ταινίες Α' Προβολής και τα αφιερώματα.
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τη Γραμματεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (τηλ. 0310 378431, fax 0310 285759, e-mail: secretariat@filmfestival.gr)

Η βασική ιδέα του σεναρίου; Η συνάντηση δύο πρώην εραστών.

Διάρκεια; 10 λεπτά

Σεναριογράφος; Ο θεατρικός συγγραφέας Brentan Cowell

Τίτλος; POV (τα αρχικά της φράσης «point of view»)

Σκηνοθέτης; Δεν είναι ένας αλλά οκτώ από τα πιο ανερχόμενα ονόματα του αυστραλιζικού κινηματογράφου

Μέσα παραγωγής; Μια ψηφιακή βιντεοκάμερα

Οδηγίες χρήσης του σεναρίου; Ο κάθε σκηνοθέτης πρέπει να ακολουθήσει κατά γράμμα τη δομή του και επιτρέπεται να προσθέσει μόνο μία δική του σκηνή.

Με αυτά τα δεδομένα, οι εμπνευστές ενός από τα πιο πρωτότυπα κινηματογραφικά πειράματα που έχουμε ακούσει τελευταία, ξεκίνησαν ένα πρότζεκτ το οποίο έχει σαν σκοπό να μελετήσει το πόσες διαφορετικές ερμηνείες επιδέχεται η ίδια κινηματογραφική ιστορία μέσα από τη φαντασία ενός σκηνοθέτη.

Η ιδέα ανήκει στην Τζέσικα Μπρέντναλ, καλλιτεχνική διευθύντρια του πρότζεκτ, η οποία θεωρεί συναρπαστικό «να δούμε – στη σειρά – πόσους διαφορετικούς δρόμους θα

μπορούσε να πάρει μια ιστορία». Η απάντηση στην παραπάνω απορία θα δοθεί μέσα στο Νοέμβριο, οπότε και τα μικρού μήκους φιλμάρια προβληθούν στα Fox Studios της Αυστραλίας, ως μέρος μιας μεγάλης μήκους ταινίας – ανθολογίας με τίτλο POV. Το Φεβρουάριο μάλιστα, η ταινία πρόκειται να διανεμηθεί και στους κινηματογράφους.

ΔΗΛΩΣΑΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Στο POV έγιναν δεκτοί νέοι εγχώριοι σκηνοθέτες οι οποίοι έχουν ήδη δώσει δείγματα του ταλέντου τους και έχουν βραβευτεί για κάποιο απ' αυτά (απαραίτητη προϋπόθεση για να κληθούν να συμμετέχουν). Την οκτάδα συμπληρώνουν και δύο ηθοποιοί που δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους πίσω από την κάμερα. Καθένας απ' αυτούς χρησιμοποίησε διαφορετικό καστ και συνεργείο, το ίδιο όμως

σενάριο και το ίδιο μοντέλο βιντεοκάμερας. Όσο για το κόστος κάθε short, αυτό διαφέρει ανάλογα με το ύψος της ταινίας, αλλά σύμφωνα με τον παραγωγό Μαρκ Ρήντερ βρίσκεται σε χαμηλά επίπεδα λόγω του sponsoring και των υποχωρήσεων που έκαναν στις αμοιβές τους πολλοί γνωστοί ηθοποιοί της Αυστραλίας, οι οποίοι δέχθηκαν να πάρουν μέρος στο πρότζεκτ.

ΛΥΝΤΣ, ΑΒΟΡΙΓΙΝΕΣ, ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΓΚΕΪ ΝΑΝΟΙ

Οι ιδέες που κατέθεσαν οι συμμετέχοντες για το πώς σκοπεύουν να οπτικοποιήσουν το δεκάσελιδο σενάριο άφησε τους παραγωγούς με το στόμα ανοιχτό. Ανάμεσα στις οκτώ εκδοχές της ιστορίας, βρίσκει κανείς μία με κωφούς ηθοποιούς, κάποια άλλη με Αβορίγινες πρωταγωνίστρες, ακόμα και μία γυρισμένη στα γαπωνέζικα όπου διαδραματίζεται πάνω σε βαγόνια τρένων. Κάποιος άλλος κατέθεσε μια ιστορία για τη σχιζοφρένεια ενώ υπάρχει και ένα φιλμάκι που εξελίσσεται τη δεκαετία του '40 με

φόντο ένα εφιαλτικό τοπίο στο ύψος του Ντένβιν Λυντς. Μάλιστα ίσως να υπήρχαν και άλλα φιλμάρια αν δεν έφταναν σε εξωφρενικές ερμηνείες του σεναρίου. «Κάποιος μου είπε να κάνουμε ένα φιλμάκι με γκέι νάνους. Του απάντησα πως το βρήσκω γελοίο» θυμάται ο σεναριογράφος του «POV».

ΕΝΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ

Το μεγαλύτερο εμπόδιο ίσως για την ολοκλήρωση του πρότζεκτ ήταν η συγγραφή ενός σεναρίου που να δίνει την ελευθερία στους κινηματογραφιστές να το ερμηνεύσουν ελεύθερα. Η πρώτη βερσιόν ήταν κατά τον Cowell πολύ περιοριστική αφού μπορούσε να δώσει τρεις το πολύ διαφορετικές οπτικές «μεταφράσεις»: «Μετά έγραψα ένα άλλο, απογύμνωσα χαρακτήρες, είδος, τοποθεσία, χρόνο και τονικότητα – στο ελάχιστο τους – και άλλαξα την αφήγηση για να ταιριάζει σε όλα σχεδόν τα κινηματογραφικά είδη». Για τον ίδιο σημασία έχει να αποδειχθεί μέσα από το πείραμα αυτό πως «η ερμηνεία είναι τα πάντα, πως μια ιστορία δεν μπορεί να ειπωθεί δεύτερη φορά και πως καμία στιγμή δεν συμβαίνει ποτέ δυο φορές».

Πηγή: The Sydney Morning Herald

ΕΙΚΟΝΕΣ & ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας (dimitris01@mail.gr)

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ

2001. Εικόνες του σήμερα σε μια Κίνα που αλλάζει.

Το Πεκίνο επιλέγεται ως η πόλη που θα φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς του 2008.

Ένας άνεργος εργάτης βιομηχανίας ανατινάζει το σπίτι του.

Η Κίνα εισέρχεται μετά από πολλές δυσκολίες στο Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Συλλαμβάνεται ένας ληστής τραπεζών. Πίνεται είδωλο του σεξ και δέχεται ερωτικές επιστολές από νεαρές γυναίκες.

Ένα κινέζικο αεροπλάνο συγκρούεται με ένα αμερικάνικο. Ο αντιαμερικανισμός και ο εθνικιστικός λόγος κυριαρχούν.

Εικόνες και γεγονότα που συνέβησαν το 2001 στη σύγχρονη Κίνα.

Αντιφατικές εικόνες μιας χώρας που αλλάζει με δραματικά γρήγορους ρυθμούς. Ιστορίες που απετέλεσαν την βάση της νέας ταινίας του Jia Zhang-Ke.

Η προηγούμενη του –με τίτλο Πλατφόρμα προβλήθηκε στο 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης– περιέγραφε την μετάβαση από τον σοσιαλισμό στον καπιταλισμό, μέσα από τις ιστορίες μιας ομάδας νέων.

Η νέα του με τον τίτλο Unknown Pleasures προβλήθηκε στις Κάννες (2002). Σ' αυτή επιλέγει να ασχοληθεί με τη σύγχρονη πραγματικότητα της χώρας του.

Γεννημένος το 1970 σε μια απομακρυσμένη επαρχία της Κίνας, ο Jia Zhang-Ke είναι ένας από τους πιο ελλειποφόρους Κινέζους σκηνοθέτες. Σεναριογράφος, ζωγράφος, συγγραφέας μυθιστορημάτων, με σπουδές στην κινηματογραφική θεωρία ανήκει σε μια νέα γενιά σκηνοθετών που αναδύθηκε την δεκαετία του 90. Υπήρξε μεταξύ άλλων ιδρυτής της πρώτης ανεξάρτητης ομάδας παραγωγής, ενώ με την πρώτη του ταινία Pickpocket κέρδισε την προσοχή, καθώς βραβεύθηκε στο Βερολίνο, Βανκούβερ, Ρίμινι, Σαν Φρανσίσκο.

Data: <http://www.usc.edu/isd/archives/asianfilm/china/xiaoyao/synopsis.html>

Igor Sterk (Σλοβενία, 1968). Στην ταινία του *Ljubljana* τοποθετεί στο κέντρο την «καταραμένη» rave γενιά. Ιστορίες για νέους που προσπαθούν να βρουν ένα νόημα στα ολονύκτια πάρτι, στη house μουσική, στα ecstasys. «Η Σλοβενία έχει το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό αυτοκτονιών στην Ευρώπη. Περισσότεροι άνθρωποι αυτοκτονούν παρά χάνουν τη ζωή τους σε αυτοκινητιστικά δυστυχήματα». Η μελαγχολία και η μοναξιά σκιάζουν τις ψυχές των νεαρών ηρώων της ταινίας. Πέρα απ' ένα πορτρέτο μιας γενιάς που ψάχνει τους δρόμους της ενηλικίωσης, η ταινία έχει και την αξία ενός ντοκουμέντου: είναι μια περιπλάνηση στη rave σκηνή της Σλοβενίας, μιας χώρας που πριν λίγα χρόνια ήταν κομμουνιστική. Για να περιγράψει την αφήγηση της ταινίας χρησιμοποιεί τα λόγια του John Berger «Η ουσία του σασπένς δεν βρίσκεται τόσο μυστήριο του τέλους αλλά στο μυστήριο που υπάρχει ανάμεσα στα κενά διαστήματα, καθώς προχωράμε προς τον τέλος».

Data: <http://www.FilmFestivalRotterdam.com>

Tayfun Pirselimoglu (Τραπεζούντα, 1959). Μηχανικός, ζωγράφος, γλύπτης. Αποφοίτησε από το Τεχνικό Πανεπιστήμιο της Μέσης Ανατολής και συνέχισε τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών της Βιέννης. Έχει εκθέσει έργα του, στην Κωνσταντινούπολη, Βιέννη, Νέα Υόρκη, Ταϊβάν, Βουδαπέστη. Συγγραφέας, σεναριογράφος, κριτικός. Συνεργάστηκε στο σενάριο της βραβευμένης ταινίας *Ταξίδι στο Ήλιο* της Yesim Ustaoglu (προβλήθηκε στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης). Στην τελευταία του ταινία με τον τίτλο *Innowhereland* παρακολουθεί τις αγωνιώδεις προσπάθειες μιας μητέρας να ανακαλύψει που βρίσκεται ο εξαφανισμένος γιος της. Η πολιτική κατάστασης στην Τουρκία και το κουρδικό πρόβλημα σκιάζουν τις εικόνες. 3000 «εξαφανισμένοι» πολίτες τα τελευταία είκοσι χρόνια στην γειτονική χώρα. Κάποιοι απ' αυτούς ήταν υπό κράτηση από την αστυνομία, άλλοι εξαφανίστηκαν «φυσιολογικά». Η κατάληξη αυτού του ταξιδιού για την απεληπισμένη μητέρα είναι η καρδιά του προβλήματος: το Κουρδιστάν.

Data: Variety/20-5-2002

Nan. T. Achnas (Ινδονησία). Σπούδασε κινηματογράφο στην Τζακάρτα και την Αγγλία. Σκηνοθέτησε ντοκιμαντέρ και μικρού μήκους ταινίες για πάνω από 10 χρόνια. *Whispering Sands*, είναι ο τίτλος της πρώτης της μεγάλης μήκους ταινίας με υπόθεση. «Η σκηνοθεσία μιας ταινίας με υπόθεση είναι παρόμοια με αυτή ενός ντοκιμαντέρ, μιας μικρού μήκους ταινίας ή μιας διαφημιστικής ταινίας. Απλώς διαρκεί περισσότερο χρόνο και πιο πολλοί άνθρωποι είναι αναμειγμένοι. Στη πρώτη ταινία όλες οι εμμονές, οι ανασφάλειες, όλοι οι φόβοι εμφανίζονται κατά την διάρκεια της σκηνοθεσίας». Επικεντρώνεται στην σχέση μητέρας-κόρης και στο γοητευτικό «εξωτικό» τοπίο της Ινδονησίας. Στον ρόλο της μητέρας η εθνική σταρ της Ινδονησίας Christine Hakim (μέλος της κριτικής επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών 2002). «Η Christine έχει μια μεγάλη γενναϊόδωρη καρδιά. Ξέρει όλους τους ρόλους της ταινίας. Δεν αποστηθίζει απλώς τον ρόλο της. Είναι μια πολύ γενναϊόδωρη ηθοποιός».

Data: <http://www.FilmFestivals.com>

Chang Tso-Chi (Ταϊβάν, 1961). Σπούδασε ηλεκτρονικός και συνέχισε με σπουδές στον κινηματογράφο και το θέατρο. Βοηθός του πιο σημαντικού Ταϊβανέζου σκηνοθέτη Hou Hsiao-Hsien (Millennium Mamba, 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης). Σκηνοθέτησε ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ. Αντιμέτωπος πολλή προβλήματα με τους παραγωγούς, και εξ' ανάγκης οδηγήθηκε στην ίδρυση δικής του εταιρείας παραγωγής. Η ταινία *Best of Times* (Φεστιβάλ Βενετίας 2002) είναι η τρίτη μεγάλης μήκους ταινία του. Αφηγείται την ιστορία δύο νεαρών φίλων που ζουν στα προάστια της Ταϊπέι. Το περιβάλλον στο οποίο ζουν βρίσκεται στο περιθώριο της κοινωνίας και οι δύο ήρωες γρήγορα θα βρεθούν αντιμέτωποι με τον σκοτεινό κόσμο της νύχτας. Αναγνωρίζει τις επιρροές που έχει δεχτεί από το έργο του Hou Hsiao-Hsien. Ενώ δεν παραλείπει να επισημάνει και άλλους σημαντικούς σκηνοθέτες: «Ο Kurosawa είναι σίγουρα ένα σημείο αναφοράς. Ενώ πολύ πριν σπουδάσω είχα την ευκαιρία να γνωρίσω τις ταινίες του Michelangelo Antonioni, οι οποίες με άφησαν κυριολεκτικά άφωνο».

Data: <http://www.35mm.it>

Πιστεύεις
σε κάτι;

idfa Festival 2002
21 november - 1 december

international documentary film festival amsterdam

τα φεστιβάλ
του κόσμου

Επιμέλεια: Χρίστος Καλλίτσος
tsigaras@otenet.gr

15ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ

21 Νοεμβρίου-1 Δεκεμβρίου 2002

«η ζωή είναι αυτό που μας συμβαίνει
ενώ είμαστε απασχολημένοι κάνοντας σχέδια»

John Lennon

Ποιά είναι η απόσταση ανάμεσα στη μυθοπλασία και το ντοκιμαντέρ; Πόσο ένα φεστιβάλ ντοκιμαντέρ μπορεί να είναι μια κινηματογραφική γιορτή όσο συναρπαστική είναι η γιορτή ενός συνθησμένου Φεστιβάλ; Στο 15ο χρόνο του το Φεστιβάλ του Άμστερνταμ σε διάρκεια 11 ημερών δείχνει περί τις 200 ταινίες, οι περισσότερες μεγάλου μήκους σε έξι αίθουσες οι οποίες βρίσκονται στο κέντρο της πόλης και ο αριθμός των θέσεων που γεμίζουν οι θεατές φτάνει τις 90000. Εκπροσωπούνται όλες οι ήπειροι πολλές διαφορετικές χώρες, πλην όμως της Ελλάδας.

Πόσο σημαντική είναι η συμμετοχή μιας ταινίας σε ένα τέτοιο Φεστιβάλ; Εκεί συγκεντρώνεται το κοινό που ενδιαφέρεται το μέγιστο για το ντοκιμαντέρ, υποψήφιοι αγοραστές από πολλές διαφορετικές αγορές, εκεί μπορούν να συναντηθούν σκηνοθέτες και παραγωγοί διαφορετικών εθνικοτήτων να εμπνεύσουν και να εμπνευστούν. «Ο ντοκιμαντερίστας είναι συνήθως ένας εξεγερμένος άνθρωπος» ο οποίος με ευγενικό τρόπο και συχνά κάνοντας προσωπικές θυσίες προσπαθεί να πληροφορήσει και να αφυπνίσει τους γύρω του για μια κατάσταση που είναι ανησυχητική για το κοινωνικό σύνολο, ταυτόχρονα όμως ενδιαφέρεται να ψυχαγωγήσει τον θεατή.

Από ένα Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ λείπουν οι αστέρες ηθοποιοί. Κι όμως υπάρχουν ήρωες απλά δεν είναι προκατασκευασμένοι ερμηνευτές ρόλων, απλά ερμηνευτές της ίδιας τους της ζωής. Εδώ οι αστέρες είναι οι σκηνοθέτες που τις περισσότερες φορές αδιαφορούν για την προσωπική τους προβολή. Έτσι κι αλλιώς ο ντοκιμαντερίστας κάνει τη δουλειά του καλύτερα όταν περνά απαρατήρητος. Η απουσία των stars ανακουφίζει, καθώς το ενδιαφέρον είναι στραμμένο περισσότερο στο περιεχόμενο παρά στη φόρμα, δηλαδή στην ουσία παρά στην επιφάνειά της. Ωστόσο, πολλοί ντοκιμαντερίστες περνούν στη μυθοπλασία και μετά η επιστροφή είναι δύσκολη. Τέτοιο παράδειγμα είναι οι Βέλγοι αδελφοί Νταρντέν. Ασχολήθηκαν με το ντοκιμαντέρ μέχρι την *Υπόσχεση*, ακολούθησε η *Ροζέτα*, Χρυσός Φοίνικας στο Φεστιβάλ Καννών και

ο *Γιος*, επίσης βραβευμένη ταινία στις Κάννες. Τα χρήματα στη μυθοπλασία είναι περισσότερα, δηλώνουν οι ίδιοι: «όταν μας καλούν σε φεστιβάλ ο καθένας έχει το δωμάτιό του, ενώ παλιότερα όταν συμμετείχαμε με ταινίες ντοκιμαντέρ φιλοξενούμαστε οι δύο μας σε ένα δωμάτιο.»

Η βραβευμένη στις Κάννες ταινία του αμερικανού Μάικλ Μουρ *Bowling for Columbine* που ανοίγει το Φεστιβάλ του Άμστερνταμ ήταν το πρώτο ντοκιμαντέρ μετά από 46 χρόνια το οποίο συμμετείχε στο διαγωνιστικό του Φεστιβάλ Καννών. Ο Μάικλ Μουρ κάνει μια διαδρομή στη πολυετοχή και σαμπουκαλεμένη διάθεση των

αμερικανών, παρατηρεί την εξαρτημένη σχέση τους με τα όπλα η οποία σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στην ελεύθερη διακίνησή τους μέσα από τα καταστήματα αθλά και άλλους οργανισμούς όπως για παράδειγμα τράπεζες! Δηλαδή; Πολύ απλά μια τράπεζα σε κάποια πολιτεία των ΗΠΑ προσφέρει ως δώρα στους νέους πελάτες της υπερσύγχρονα οπλοπολυβόλα την ώρα υπογραφής από τον πελάτη ενός νέου συμβολαίου. Ο ογκώδης Μουρ με το παρουσιαστικό του αντικατοπτρίζει τον μέσο πληθωρικό αμερικανό πολίτη, ξεγελάει τους ομοίους του και τους καταγράφει ενόσω μιλούν για πράγματα τα οποία σε κάποιο βαθμό τους γελοιοποιούν. Όπως συμβαίνει με το παράδειγμα της τραπεζικής υπαλληλίδου, ή του ηθοποιού Τσάρλτον Χάτον ο οποίος είναι από τους ιδρυτές της Εθνικής Ένωσης Όπλων των ΗΠΑ.

Bowling for Columbine

Το Φεστιβάλ του Άμστερνταμ συμβαίνει να είναι το πρώτο μεγάλο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ στο χώρο. Από φέτος έχει την ευθύνη να επιλέγει μια ταινία η οποία θα είναι υποψήφια για το Όσκαρ ντοκιμαντέρ μικρού μήκους. Η ταινία που θα κερδίσει τον Ασημένιο Λύκο θα είναι και αυτομάτως υποψήφια για Όσκαρ. Κάτι που γίνεται κατ'εξαίρεση καθώς μια ταινία για να είναι υποψήφια για Όσκαρ πρέπει να έχει παιχτεί σε αίθουσες των ΗΠΑ. Επιπλέον, η ταινία που κερδίζει τον Ασημένιο Λύκο εισπράττει το χρηματικό ποσό των 10.000 ευρώ.

Το πρόγραμμα του Φεστιβάλ είναι μοιρασμένο σε διαφορετικές ενότητες διαγωνιστικού χαρακτήρα: Πόρις Ίβενς, Ασημένιος Λύκος και Πρώτες Εμφάνσεις. Ανάμεσα στις μεγάλου μήκους ται-

νίες που διαγωνίζονται για το Βραβείο Ίβενς είναι και η νέα δουλειά των Βέρνερ Χέρτσοκ, Βίκτορ Κοσακόφσκι, Μάικλ Άπτεντ, Λεκ Κοβάτσκι, Κιμ Λοντζίνο. Ενώ σε μια φιλική παραγωγή συμμετέχει και το ελληνικής προέλευσης όνομα Αλέξης Κούρος. Οι μη διαγωνιστικού χαρακτήρα ενότητες είναι οι Αντανακλώμενες Εικόνες ένα σύνολο ταινιών που αντικατοπτρίζει την παγκόσμια ετήσια παραγωγή ντοκιμαντέρ. Εκεί συμπεριλαμβάνονται δουλειές του Βιμ Βέντερς, της Ανιές Βαρντά, της Μόνικα Τρόιτ, του Πένεμπέικερ. Επίσης σε άλλη ενότητα παρουσιάζονται οι ταινίες που ξεχώρισαν από την ετήσια παραγωγή της Ολλανδίας. Το Ταμείο Γιαν Βρίμαν βοηθάει την παραγωγή ντοκιμαντέρ χωρών του τρίτου κόσμου. Επίσης, υπάρχει μια ενότητα με ντοκιμαντέρ που αφορούν τα παιδιά και τέλος ντοκιμαντέρ που σχετίζονται με το διάστημα.

Οι βραζιλιάνοι αδελφοί σκηνοθέτες Γουώλτερ Σάιλες και Μορέιρο Σάιλες επέλεξαν τις δέκα αγαπημένες τους ταινίες οι οποίες δείχνονται στη διάρκεια του Φεστιβάλ. Ο πρώτος αδελφός ξεκίνησε από το χώρο του ντοκιμαντέρ και στη συνέχεια ασχολήθηκε με τη μυθοπλασία. Έγινε γνωστός από το *Central do Brazil* (Χρυσό Λιοντάρι στη Μπερλινάλε), ενώ ο δεύτερος αδελφός είναι ντοκιμαντερίστας κι έχει ασχοληθεί με την καταγραφή του αμερικανικού πολιτισμού. Ανάμεσα στις 10 καλύτερες ταινίες που επέλεξαν τα δύο αδελφάκια συμπεριέλαβαν και δικές τους δουλειές όπως επίσης το *Don't look back* του Πένεμπέικερ, το *Grey Gardens* των αδελφών Μείζελς, ή το *The thin blue line* του Έρολ Μόρις, ταινίες που έχουν προβληθεί στη Θεσσαλονίκη είτε από τους Νέους Ορίζοντες είτε από το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Το πρόσωπο στο οποίο εστιάζει το φετινό Φεστιβάλ του Άμστερνταμ είναι ο Ολλανδοκαναδός διανομέας ντοκιμαντέρ Γιαν Ρόφενκαμ ο οποίος θεωρείται ο σημαντικότερος στον κόσμο αυτή τη στιγμή. Η εταιρία του Film Transit έχει γραφεία στη Νέα Υόρκη, το Άμστερνταμ και το Μοντρεάλ και διαθέτει μια εξαιρετική λίστα ντοκιμαντέρ. Η εταιρία του Ρόφενκαμ το 2002 συμπληρώνει μια 20ετία και με αφορμή το γεγονός το Φεστιβάλ του Άμστερνταμ διάλεξε έξι μοντέρνες, κλασικές ταινίες του.

Μια άλλη ενότητα του προγράμματος του Άμστερνταμ είναι αφιερωμένη στο θέμα της «πίστης» με την ευρύτερη έννοια του όρου κι έχει τον τίτλο-ερώτημα: «Πιστεύεις σε κάτι;» Είναι μοιρασμένο σε δύο ενότητες: η πρώτη παρουσιάζει πορτρέτα ανθρώπων με πολύ ισχυρή πειθώ κι εμμονές οι οποίοι δεν είναι απαραίτητα χαρακτήρες που έχουν σχέση με τη θρησκεία. Η δεύτερη ενότητα, δίνει έμφαση στην πίστη του κοινού στα όσα τα Μέσα μεταδίδουν. Μήπως αντιμετωπίζουμε με αφέλεια τα προϊόντα μιας κοινωνίας πληροφοριών τα οποία βασίζονται στο ψέμα και την απόκρυψη της αλήθειας; Πάντως οι καιροί έχουν γυρίσματα.

cine news

από την Τζένν Παυλίδου

Η «Αμελί» στη Νέα Υόρκη

Η Όντρεϊ Τοτού έβαλε πλώρη για την πρώτη αμερικανική ταινία της. Η γλυκιά «Αμελί» θα είναι η πρωταγωνίστρια της νέας ταινίας του Άμος Κόλκερ με τίτλο *Nowhere to go but up*, μιας ρομαντικής κωμωδίας στην οποία μια νεαρή κοπέλα ονειρεύεται να γίνει διάσημη κωμικός στη Νέα Υόρκη. Μαζί της θα εμφανιστούν ο Justin Theroux (*Mulholland Drive*) και η Τζένιφερ Τίλνι.

Απαγορεύεται η είσοδος

Σκοτώνουν τις βίβες όταν είναι ιρανικές. Μετά τον Αμπάς Κιαροστάμι που δεν παραβρέθηκε στο φεστιβάλ της Νέας Υόρκης τον προηγούμενο μήνα, για την προβολή του νέου του φιλμ *Ten*, επειδή οι ΗΠΑ αρνήθηκαν τη χορήγηση άδειας εισόδου για λόγους ασφάλειας, ήταν σειρά του Μπαχμάν Γκομπαντί να πέσει θύμα της ίδιας αυστηρής πολιτικής κατά της Μέσης Ανατολής. Ο 34χρονος αναγνωρισμένος σκηνοθέτης του *Μεθυσμένη Άλσος*, επρόκειτο να τιμηθεί με ειδικό βραβείο από το

φεστιβάλ του

Σικάγο για το νέο του φιλμ *The Songs of my Motherland*. Όμως μετά από την απόρριψη της αίτησής του για βίβα, ο Γκομπαντί αρνήθηκε το βραβείο, αποστέλλοντας στους διοργανωτές γράμμα διαμαρτυρίας το οποίο έλεγε: «Μια χώρα που αρνείται να δώσει βίβα σε ένα καλλιτέχνη, καλύτερα να κρατήσει το βραβείο του φεστιβάλ της για τις ίδιες τις αρχές».

Εδώ Νονός Εκεί Νονός

Οι φαν της τριλογίας του *Νονού* έχουν μάλλον ανάμικτα συναισθήματα στο άκουσμα της είδησης ότι η «Paramount» σκοπεύει να επαναφέρει την οικογένεια των Κορβιόνε στη μεγάλη οθόνη. Το στούντιο που έκανε την παραγωγή των δύο πρώτων φιλμ του κλασικού γκανγκστερικού έπους του συγγραφέα Μάριο Πούζο, εκδήλωσε την πρόθεση να αγοράσει τα κινηματογραφικά δικαιώματα ενός νέου βιβλίου που θα συνεχίζει την ιστορία των μελών της μαφιοζικής δυναστείας. Που είναι το πρό-

βλημα; Ο Μάριο Πούζο έφυγε

για το μεγάλο ταξίδι πριν τρία χρόνια κι έτσι το νέο βιβλίο θα έχει την υπογραφή κάποιου άλλου συγγραφέα, ο οποίος ακόμα αναζητείται από τον εκδοτικό οίκο «Random House». Ακούστηκε ότι οι κληρονόμοι του Πούζο πληρώθηκαν αδρά για να δώσουν το ok στην ανάπτυξη του πρότζεκτ. Παραμένει άγνωστο αν η ιστορία θα συνεχιστεί από εκεί που τελείωσε ή αν θα δημιουργήσει μια νέα γενιά γκάνγκστερ της θρυλικής οικογένειας.

Πιάστε τον Φίλιπ Ντικ

Αν'ότι φαίνεται το Χόλιγουντ δεν έχει τελειώσει με τον Φίλιπ Κ. Ντικ. Η Paramount βρίσκεται στις διαπραγματεύσεις με τον Τζον Γου για να του αναθέσει την κινηματογραφική μεταφορά της νουβέλλας *Paycheck*, που ο διάσημος συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας έγραψε το 1953. Η ιστορία της αναφέρεται σε έναν άνδρα ο οποίος διαπιστώνει πως μέρας της μνήμης του έχει διαγραφεί. Ο ήρωας δεν

θυμάται τι του συνέβη για δύο ολόκληρα χρόνια και προσπαθεί να ενώσει τα κομμάτια του παζλ, ψάχνοντας μεταξύ όσων τον γνώριζαν.

Ο Γαβράς στο δικαστήριο

Όχι, ο διάσημος έλληνας σκηνοθέτης δεν κατηγορείται για κάτι. Απλά, του ζητήθηκε από τον Χιλιανό δικαστή Χουάν Γκούζμαν να παβρεθεί σε μια ιδιωτική προβολή της ταινίας του *Ο αγνοούμενος* (1982), στο Σαντιάγκο, προκειμένου να δώσει τα φώτα του στην υπόθεση του θανάτου του αμερικανού δημοσιογράφου Τσαρλς Χάρμαν, ο οποίος βασανίστηκε, στάλθηκε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης απ'όπου εξαφανίστηκε μυστηριωδώς για να βρεθεί νεκρός βδομάδες αργότερα, στη Χιλή του 1973. Την ιστορία του διαπραγματευόταν η ταινία και ο Γκούζμαν πιστεύει πως θα τον βοηθήσει στην δικαστική απόφαση που πρέπει να βγάλει, μετά τη μήνυση που κατέθεσε η χήρα του δημοσιογράφου κατά του πρώην δικτάτορα Πινοσέτ.

ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

RENAULT VELSATIS 2.0 lt Turbo-165 hp

Ονειρεύεστε μια ζωή διαφορετική. Διαφορετική στη σκέψη, στο σχεδιασμό, στη φιλοσοφία. Να εμπνέει και να προκαλεί με τη μοναδικότητά της. Renault Velsatis. Αισθανθείτε την αθόρυβη δύναμη του προηγμένου δίλιτρου Turbo Twin Scroll κινητήρα και απολαύστε ένα άλλο τρόπο οδήγησης με το νέο κιβώτιο ταχυτήτων 6 σχέσεων και τη μοναδική ασφάλεια Renault : Σύστημα Ολοκληρωμένης Προστασίας SRP, 8 αερόσακοι, ABS με EBV και AFU, ESP και ASR. Απολαύστε πολυτέλεια άλλου επιπέδου. Renault Velsatis. Ζήστε διαφορετικά.

www.renault.gr

ΟΛΟΙ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΖΩΗ.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΗ ΖΟΥΝ.

Η Renault συνιστά elf

BRUNO MAGLI

ΓΡΑΜΜΗ VELSATIS
ΤΗΛ.: 0800 11 88 800

ΠΡΩΤΟΓΟΝΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ RENAULT ASSISTANCE
ΤΗΛ.: 010 9484272

Εκπομπές CO₂ (g/km) 225, κατανάλωση (l/100 km) εντός πόλης 12,6, εκτός πόλης 7,6, μικτός κύκλος 9,4